

økonomisk vekst

FOLKEBEVEGELSENS MOTMELDING PÅ DÅRLIG FUNDAMENT

Romatraktaten er blitt karakterisert på mange måter. Noen sier den støtter opp om kreftenes frie spill - at den er ensidig konsentrert om å realisere målsettingen om størst mulig økonomisk vekst - uten hensyn til hva det koster. Det er kapitalismens traktat.

Men det er også dem som hevder at Romatraktaten har til hensikt å øke de politiske styringsmuligheter over næringslivet - at Romatraktaten skal gi mulighet for en planøkonomisk styring av Europa. Europeiske sosialister spilte jo en framtreddende rolle under utformningen av Romatraktaten.

Et sentralt utgangspunkt i Folkebevegelsens motmelding er at samarbeidet ensidig er konsentrert om å oppnå størst mulig økonomisk vekst. Det heter i denne at:

"Forpliktelser til å gå aktivt inn for en rendyrket økonomisk vekst-politikk vil gjelde direkte for Norges deltagelse innen EEC. Dette vil ha meget store konsekvenser for det framtidige miljø i Norge..."

Motmeldingen nevner her spesielt natur- og miljøvern. Andre steder hevdes det at Romatraktaten legger opp til økonomisk liberalisme, - prisme-kanismen skal være det viktigste prinsipp i styringen. Alle disse utsagn er feilaktige.

Romatraktatens målsetting er en rammemålsetting. Dette går tydelig fram av art. 2 i traktaten:

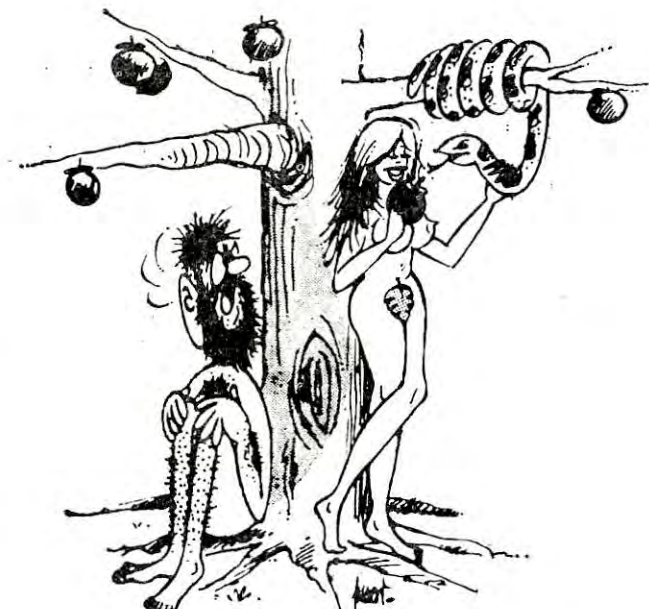
"Felleskapet har til oppgave å fremme en harmonisk utvikling av den økonomiske virksomhet i Felles-

skapet som helhet, en uavbrutt og avbalansert vekst, økt stabilitet, en stadig sterkere stigning i levestandarden, og nærmere forbindelser mellom de stater det forener, ved å opprette et felles marked og ved gradvis å tilnærme medlemsstatenes økonomiske politikk."

Vi kan sammenligne denne med målsettinger i Nordøktaktaten utformet i 1968. Her heter det i art. 2:

"Samarbeidet ifølge denne traktat tar sikte på å fremme full sysselsetting, rask økonomisk vekst og økt sosial velferd i de kontraherende stater."

fortsettes siste side

- Du skal ikke, det kan være de er sprøtede!

KLARERE LINJER

Utviklingen den senere tid har gitt oss mer oversiktlige forhold i EF-debatten her hjemme.

SF GÅR IMOT ENHVER TILKNYTNING

til EF. SF's "lille landsmøte" har gitt uttrykk for at vårt land ikke trenger noen tilknytning til det vest-europeiske samarbeidet. SF mener at Norge greier seg godt uten noen handelsavtale med EF. Dette i motsetning til Eika, Garbo, Korvald, Bondevik og SP m.fl. som hevder at Norge fortsatt bør stå knyttet til vest-Europa, og at landet er best tjent med en handelsavtale. Folkebevegelsen har i sin motmelding ikke funnet å kunne tilrå noe alternativ til medlemsskap. En handelsavtale vil man ikke anbefale. Det eneste motstanderne har felles er altså et nei til medlemsskap.

Det er blitt synlig for noen og enhver at FB's politikk er blitt dreiet vesentlig mot venstre den senere tid. Se f.eks. anmeldelsen av FB's motmelding i siste nr. av Universitas hvor dette blir hilst med glede.

De krefter som tidligere kjempet for å rive Norge løs fra den vestlige forankring har fått friere tøyler i FB. Det er neppe tilfeldig at "Norge ut av NATO" kampanjen ikke har latt høre særlig meget fra seg det siste året. Medlemmene har tydeligvis funnet det opportunt å arbeide innenfor andre organisasjoner.

SIKKERHETSPOLITIKKEN

er et meget vesentlig aspekt av EF-problematikken. Et nærmere økonomisk og politisk samhold i Europa vil være en garanti i seg selv mot press fra supermaktene mot de små landene. Det må være rimelig å anta at en agresjon mot Norge i fremtiden snarere vil ta form av utilbørlig politisk (evt. økonomisk) press, enn angrep med våpen. Et nærmere politisk/økonomisk samhold i vest-Europa vil redusere mulighetene for å øve press utenfra mot et enkelt land.

ENGLAND OG DANMARK GÅR MED I EF

Alt er klart for engelsk medlemsskap i EF. I Danmark har opinionen svinget i favør av medlemsskap, også dersom Norge skulle bli stående utenfor.

IRLAND HAR SAGT JA TIL EF

Irlands folkeavstemning ga 83% ja-stemmer. Dette må ha kommet overraskende på norske EF-motstandere som tidligere har pekt på at Irland har mange problemer felles med Norge. Det er interessant at den irske regjering har lagt stor vekt på at et medlemsskap i EF vil stille landet bedre rustet til å løse sine store distriktsproblemer.

SVENSKENE ØNSKER FULLT MEDLEMSKAP

Et flertall av det svenske folket ønsker fullt medlemsskap. 40% ønsker at Sverige skal bli fullverdig medlem av EF, 33% støtter den offisielle politikken. Man kan neppe bli forbauset om Sverige skulle bli fullverdig medlem om få år.

DEN NEDERLANDSKE REGJERING STØTTER DEN NORSKE REGJERINGS SYN PÅ JORDBRUKSPROTOKOLLEN

Motstanderne har på forskjellig hold søkt støtte for sin tolkning av § 9 i jordbruksprotokollen. En funksjonær i det nederlandske landbruksdepartement har hoppet på FB's tolkning. Dette førte til at den nederlandske regjering rykket ut med sin tolkning av avtalen. Denne er i full overensstemmelse med den norske regjering's forståelse av avtalen.

H. B.

SEF-NYTT

Organ for Studentgruppen for EF-medlemskap:

Redaksjonen:

Halvor Bjerke (ansvarlig)

Per Edgar Kokkvold

Bjørn Talén

Trykket hos Ungdomskampanjen for norsk EF-tilslutning.

Størst mulig økonomisk vekst eller skape et lykkeligere liv?

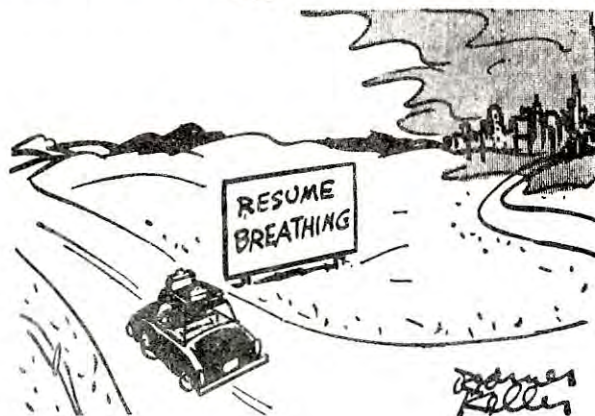
De politiske prioriteringer og strømninger utvikler seg stadig i Fellesskapet, selv om våre hjemlige motstandere synes å tro at de politiske sannheter en gang for alle er slått fast i Romatraktaten og at "Brysselbyråkratiet" følger opp like ordrett som jesuittene tolker skriften.

Det er derfor interessant å se hva som nå skjer når det gjelder industripolitikk i EF. Det har aldri eksistert noen felles industripolitikk i EF, og de første forsøkene på å trekke opp noen felles retningslinjer kom med den såkalte Colonna-planen for to år siden. Hovedtanken her var at man måtte satse på storindustri for å møte den amerikanske utfordringen. Denne planen er aldri blitt vedtatt og er allerede blitt skjøvet i bakgrunnen for helt andre politiske målsetninger, bl. a. uttrykt gjennom Kommissjonens forslag på bakgrunn av Spinelli-rapporten og med de tanker som gjør seg gjeldende i det nå så berømte Mansholts manifest. Det interessante ved det siste er ikke så meget vurderingene i seg selv, (økologiekspertene og naturvernforkjempere har for såvidt tidligere vært inne på de samme tankene), men at slike "kjetterske" tanker blir fremsatt av en person med makt og innflytelse.

Mansholts skisse ble behandlet i første nr. av SEF-nytt, så vi skal denne gangen konsentrere oss om hva som skjedde på EFs konferanse i Venezia om "Industri og samfunn", der politikere, fagforeningsfolk, arbeidsgivere og embetsmenn fra EF og de fire søkerlandene deltok.

Den italienske sosialisten Spinelli, kommisjonsmedlem og en av initiativtakerne til konferansen, skisserte opp problemstillingen slik: "Vi er kommet til et tidspunkt da man både i medlems- og kandidatland innser at vi må bli enige om hovedmålene for industriens rolle i samfunnsutviklingen. Særlig må vi bli enige om hvordan vi skal kunne bidra til å løse de problemer som gjelder distriktenes stilling, miljøvernets betingelser, samt menneskets livsstandard og forhold til sitt arbeide".

Om distriktpolitikken mente Spinelli bl. a. at: "Med utvidelsen neste år vil EF omfatte flere av Europas utkantstrøk. Nå må det vises politisk vilje i Fellesskapet til å sette inn krefter og pengemidler til

beste for disse områder. Vi må lede ressursene inn til de underprivilegerte strøk og bidra til å skape en harmonisk balanse mellom primærnæringene og industri. I en effektiv regionalpolitikk må det kunne trekkes betydelige midler fra EFs kilder, særlig fra Investeringsbanken og et regionalfond".

Når det gjaldt spørsmålet om økologi og miljøvern, hersket det alminnelige enighet om problemenes omfang og alvorlige karakter. Forholdet mellom økologisk balanse og økonomisk vekst ble derfor desto mer diskutert. Forskjellen her går mellom de som mener at den økonomiske veksten må stanse eller sterkt reduseres for å nå de økologiske målsetninger, og de som ikke ser noen nødvendig motsetning mellom vekst og prioritering av ikke-materielle verdier (bl. andre Spinelli).

Hvem som forvalter sannheten skal ikke avgjøres her, men det er utvilsomt standpunkter som må sees i sammenheng med et lands sosiale og økonomiske utviklingsnivå. Det er klart at i forhold til den nederlandske sosialisten Mansholt vil den italienske sosialisten Spinelli vanskeligere kunne tillate seg en slik "luksusholdning" som at "nå er vi velstående nok". De eneste som ikke har applaudert Mansholts miljøverntanker er typisk nok de franske kommunistene.

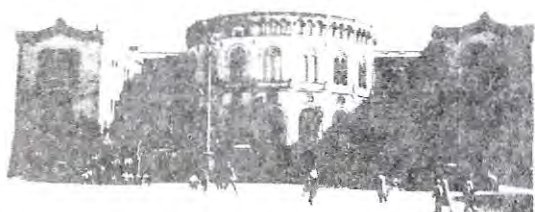
Det inntrykket man sitter igjen med etter denne konferanse, er at miljøvernsspørsmålene er i sentrum for debatten i Fellesskapet, kanskje til og med i større grad enn i Norge. Fordelene ved overnasjonalt samarbeide på dette området er så opplagte at det ville være tragisk om Norge skulle holde seg utenfor og ikke delta i løsningen av disse vitale spørsmål.

B. T.

APROPOS DEN 17. MAI

I Oslo ble nasjonaldagen preget av motstandere av norsk medlemskap som appellerte til nasjonale følelser og suverenitet for landet vårt. Man så mange nei-merker som var omkranset av de norske farger.

Vi får være glade så lenge ikke tyskere og franskmenn begynner like-dan. Merker med "nei til europeisk samarbeide" omkranset med rødt, gult og sort ville ikke se særlig hyggelig ut.

fortsettelse fra første side.....

Og hvordan prioriterer vi økonomisk vekst i Norge? I langtidsprogrammet for perioden 1970 til 1973 heter det:

"Hovedmålet for den økonomiske politikk i programperioden er å fremme en sterk vekst i landets samlede produksjon, opprettholde full sysselsetting, sikre en rasjonell utnyttelse av landets ressurser og en rimelig inntektsfordeling."

Sammenlign selv vekstmålsettingene med Folkebevegelsens påstand. Konklusjonen gjør seg selv; vi har altså "avbalansert vekst" i Romatraktaten fra 1957, "rask økonomisk vekst" i Nordøk-traktaten fra 1969 og "sterk vekst" i regjeringen Bortens langtidsprogram for 1970 - 1973.

Av de hundre navngitte personer som har deltatt i utarbeidelsen av motmeldingen er omtrent 70 akademikere, blant disse tre professorer i økonomi. Det er tydelig at vanlige "akademiske" standarder for bevisførsler er lagt til side i Folkebevegelsens motmelding. →

EIKA OG KAPITALISMEN

Eika mener at EF ville kunne styrke kapitalistiske tendenser i Europa. Bratteli, Kleppe og andre sosialdemokrater ville bli bondefanget av EF.

Dette må karakteriseres som løse antakelser fra Eika. Hans kampfeller i Folkebevegelsen, Borten, Erling Engan og andre som trolig står den tidligere Bondelagsformannen Eika nær, har jo gjentatte ganger gitt uttrykk for og til dels begrunnet sin EF-motstand med at et medlemskap vil føre til en sterkere grad av nasjonalisering og sosialisering av det norske næringsliv, bank- og kredittvesen.

Eika var ikke så opptatt av å føre en sosialistisk politikk da han var medlem av den borgerlige regjering under Per Bortens ledelse.

Ei heller har man i motmeldingen forsøkt å underbygge sine påstander med data. Hvis påstanden om at EF driver "rendyrket økonomisk vekstpolitikk" er riktig, hvorfor har da den økonomiske vekst i EF ikke vært større? De har jo både kunnskap og ressurser nok? Tall for perioden 1960-70 viser forskjell i den økonomiske vekst i EF-landene. De mest tilbakestående land, Frankrike og Italia, har hatt den sterkeste veksten - med henholdsvis 5,8 og 5,7 %. Tyskland og Belgia hadde en vekst på 4,9 og 4,8% i tiårsperioden. Den norske veksten i BNP var på 4,8%.

Dette viser for det første at den økonomiske vekst i EF-landene ikke har vært vesentlig større enn veksten i Norge. Et annet trekk er at veksten i EF-landene har vært forskjellig. De ovennevnte tall er alene nok til å avvise motmeldingens påstand om at EF ensidig prioriterer økonomisk vekst. Med dette blir store deler av motmeldingens fundament borte.

Valter Angell, vit.kons.

Send denne slippen til: Ungdomskampanjen for norsk EF-tilslutning. Cort Adelers gt. 16, Oslo 1, Tel. 56 51 85. Postgiro 21 07 84. Bankgiro 6019 05 21934

.....

Etternavn	Fornavn	Adresse	Poststed- og nr.
-----------	---------	---------	------------------

.....

Yrke	Alder	Telefon	Underskrift
------	-------	---------	-------------

ønsker å bli medlem i Ungdomskampanjen for norsk EF-tilslutning
stå på SEF's sympatisørliste